

WeiB, Roswitha (62): Kalker Krad (0:38:40 min)

Also ming Oma dät gään Kölsch spreche, bei minger Mutter dorfte mer dat nit. Do heeß et immer: “Do bes doch kein Krad!” Besonders, weil mer en Kalk wonne däte, do heeß et immer: “Do Kalker Krad!” Minge Opa dät dat och gään ens sage, we' mer uns schlääch benomme hatte, dann heeß et dann immer: “Do aal Kalker Krad!” Ich woss gar nit als Kind, wat dat wor, en Krad.

Ja, ansonste däte mer uns bemöhe Huhdütsch zo kalle, zo spreche. Ich woss als Kind nie, dat ene Pohl “ein Pfahl” es. Da wor ich och ald op der Realschull un ich dät immer noch “Pohl” sage un woss gar nit, dat dat “ein Pfahl” es.

WeiB, Roswitha (62): Kalker Krad

'ʔalzo miŋ 'ʔoma dɛ:t jɛ:n kœlf:pɛŋə b̥aɪ miŋə mʊtɐ dorftə mɛ dat nit da he:s_ət ʔime do bes tox ke:n kra:t bɛzɔndes vaɪl mɛ ʔen kalk vʊnə dɛ:tə da he:s_ət ʔime do kalke kra:t miŋə 'ʔopa dɛ:t:at ʔox jɛ:n_ɛns:a:rɐ vɛ_mɛ ʔʊns flɛ:ŋ bənʊmɐ hatən dan he:z_ət:an ʔime do ʔa:l kalke kra:t ʔifj vos ja: nit ʔals kint vat:at vɔ_ən kra:t ja: ʔanzonstə dɛ:tə mɛ ʔʊns bəmø_ə 'hu:dʏtʃ tʃo kalə tʃʊ sprɛŋə ʔifj vos ʔals kint ni: dad_əne pɔ:l ʔaɪn pfa:l ʔes da vɔ:_ifj ʔalt ʔop dɛ rɛ'a:l,ʃʊl ʔʊn: ʔifj dɛ:t ʔime nox pɔ:l za:rɐ ʔʊn vɔstə ja: nɪd:ad:at ʔaɪn pfa:l ʔɪst